No. 14 Anul I. Un numer 15 bani Iași 6 Decembrie 1891.

ABONAMENTE
Pe un an 10 lei
Șese luni 5 „
Trei luni 2 50 b.

REDACȚIA
Strada Ipsilant No. 23
representată prin d.
I. MANCAȘ.

RAFUIALA

ZIAR INDEPENDENT APĂRĂTOR AL POPORULUI ROMÎN

Apare Vineri odată pe săptămână

ANUNCIURI
Pag. IV 15 bani linia
„ III 30 „ linia
Inserțiuni și Reclame
50 bani linia.

ADMINISTRAȚIA
representată prin dl.
ALEX. MARINO.

CATRE ABONAȚI

Espirând un trimestru de la apariţiunea ziarului nostru, rugăm pe d-nii abonați de prin județe să binevoiască a ne achita costul abonamentului.

Noi propunem, atît pentru uşurinţa noastră, cît şi pentru a d-lor abonați, a se achita abonamentul pe şese luni, insă bine înţeles, cererea noastră va fi satisfăcută după dispoziţia fie cărui abonat.

ȚINTA POPORULUI ROMÎN

Un popor, care se respectă şi voeşte a fi respectat, trebue să aibă ca ţintă *de a trăi o viaţă naţională*, capabilă de a mîngăia pe strămoşi în mormintele lor şi de a-şi asigura bine-cuvîntarea urmaşilor.

Această ţintă aş dori să o aibă poporul nostru, dar cu durere constat că noi Romînii de astăzi, nu vom mulţemi cu purtarea noastră nici pe părinţii, nici pe fiii noştri.

Am spus şi vom spune în tot dea una că poporul romîn are un trecut istoric vrednic de toată lauda, sub ori ce punct de videre l'am considera. Şi documentele străbune stau ca o mărturie neperitoare; de cît ele atestă nu valoarea noastră, a celor de azi, ci vitejia şi capacitatea etnică a strămoşilor noştri. Insă numai atita nu-i de ajuns pentru a ţinea astăzi în respect pe duşmani, cum nu ar fi fost de ajuns pentru Romînii evului mediu de a invoca drept armă de aparare în potriva vecinilor hulpavi, columna traiană de la Roma!

Zicînd numai: *ecce imagines majorum* (priviţi chipurile strămoşilor), nici o dată nu vom impune respect duşmanilor, ci lăsînd chipurile străbune în pace, noi să arătăm duşmanului *spada* strălucitoare, şi să i dovedim că suntem harnici a o învîrti, cînd e vorba de apărarea patrimoniului nostru.

Precum o pasere mică, pentru a-şi scăpa puii săi, se luptă cu vulturul mare, tot aşa se luptară strămoşii noştri cu liftele străine, pentru a se mîngăia că posteritatea li va fi recunoscătoare de conservarea unui patrimoniu aşa de preţios. Se aşteptau bieţii strămoşi, că noi urmaşii li vom recunoaşte meritele şi ierta greşelele.

Aşteptare zădarnică, speranţe înşelătoare! Noi astăzi videm numai greşelele strămoşilor, şi nu distingem că acele greşeli chiar, erau făcute din simţul de conservare de rasă. Şi stînd cu mînile încrucişate, socotim, ori că am făcut totul, ori că nimic nu se poate face pentru emanciparea noastră definitivă. Videm cu ochii noştri proprii cum dăm îndărăt ca racul, şi cum străinii ocupă poziţii pe teritoriul nostru, şi noi nu găsim nimic mai bine de făcut, de cît să ne facem cosmopoliţi!

Era o dată un timp cînd strămoşii se turciau, se grecizau, vorbind păsăreşte ca grecii, se rusificau vorbind cu *blahodariu gospodi*, noi astăzi am întrecut pe toţi acei vechi strămoşi neciopliţi, noi voim să fim de toate. ne am cosmopolizat! ce progres am făcut!

Diferinţa dintre noi şi dînşii este că pe cînd ei o făceau numai ca doar complac apăsătorilor, noi ceştia de azi o facem din convingere, cu arătare de motive, şi pretindem că chiar ştiinţa ne obligă să ne cosmopolizăm; facem abstracţie de noi înşine, de urmaşi, de viaţă chiar, ridiculizăm pe cei bătrîni. ne batem joc de biserică, etc. etc. într'un cuvînt ne vindem chiar, numai şi numai pentru a purta pomposul titlu de *cosmopoliţi*.

Şi toată pleiada de bărbaţi învăţaţi ce are naţiunea romînă, nu se aplică să arete poporului, să-l facă să vadă că lupta pentru ezistenţă, la popoare ca şi la indivizi, este un răsboiu în toată puterea cuvîntului, dar un răsboiu latent, *pacinic*, care totuşi secătuieşte forţele naţiunilor. Poporul romîn zace în ignoranţă, iar c ĭ cultivaţi nici nu vrau să ştie că au datorie de a-l lumina!

Romînii noştri în loc să vegheze, în loc să facă zi şi noapte strajă, în loc de a-şi espune viaţa, cînd cere nevoia, numai ca doar duşmanul nu-i surprinde ei privesc uimiţi la progresele acestuia, şi esclamă: *totul este zădarnic, ne au copleşit jidanii!*

Da? v'au cop'eşit? Li facem noi întrebarea. Dar oare pentru ce altă luaţi mită de la jidani cîud sunteţi în capul dregătoriilor, dacă nu spre a vă copleşi? Jidanii vă mituiesc tot dintr'al vostru; ei vă taie cu sabia voastră proprie cum a făcut David cu Goliat. Şi milă nu trebuie să avem pentru cei de sus, ci pentru cele patru milioane de Romîni cari sufăr jugul străinului mituitor!

Păturile de sus aşteaptă să se mişte poporul, care zace în lanţuri; poporul nădejduieşte în conducători; şi fie-care neştiind cum să se înţeleagă acuză guvernul central!

Dar ce au făcut vr'o dată guvernele în chestii aşa de mari? Făcut'a guvernul lui Ludovic al XVI revoluţia cea mare? Răsturnat'a guvernul, domniile greceşti din ţările romîne? Toate guvernele sunt pentru *statu-quo*; nici unul nu-şi lungeşte pasul mai mult, pre cît naţiunea ar voi. Guvernele sunt bune pentru lucruri mici, iar nu pentru chestii sociale îndrăsneţe. Din contra, guvernele tot de a una au pus piedici unor ast-fel de lucruri, şi chiar este prudent şi înţelept de a face ele ast-fel; dar aceasta nu însamnă că poporul să stea nemişcat. Poporul nu este la ordinul guvernelor cînd este vorba de viaţa sa, ci el tocmai trebuie să dea tonul; de aceea toată vinovăţia este la poporul care posedă o cultură şi pe care nu voieşte să o pună în serviciul naţiunei!

Apoi în ţările romîne, în principatele noastre, era posibil ca Grecii să

fie măturați, dacă nu s'ar fi format în țară un puternic și sincer curent național? Ce? Nu cumva Grecii cari erau la guvern, aveau să se detroneze ei singuri?

Am întreba acum pe Romînii cultivați: într'a cui mîni este la noi comerțul, industria? Cine sunt posesorii materiilor prime atît străine, cît și indigene? Cuĭ aparține proprietatea urbană și o bună parte din cea rurală?

Apoi din toți copiii orașelor, cari merg la școală, cîți sunt de Romîn și cîți de jidan? Cum și unde cred d-lor că avem să ajungem cu lăudatul cosmopolitism?

Jidanii au totul. Eĭ dețin comerțul; ei, industria; ei, materiile prime; ei au monopolul cărnei, lemnelor, pînei; ei capătă întreprinderile publice și private; ei au gazul de iluminat; ei fac furniturile armatei cu haine și hrană, ei au avut scontul pînă mai dăunăzi, și dacă-i să vorbim franc, îl au și astăzi!

Cine, din partea Romînilor, se mișcă, cine se frămîntă, pentru emanciparea noastră? Nimene. Pe a cui sprijin și îmbold trebuie să se razeme guvernul? N'are pe nimene. Toți candidații pentru reprezentanța națională se a'eg, sau cu ajutorul guvernului, sau cu ajutorul co'eriilor politice, numite partide; nici unul, dar absolut nici unul, nu se alege prin voința liberă a colegiilor electorale.

In această stare de lucruri, cum și-ar putea cineva închipui că Romînul, după ce că nu e stăpîn pe nimica, poate fi suveran în țara sa? Cum?

Pe fie-care zi ce trece, Romînul de la oraș se retrage dinnaintea jidanului și se înfundă în mahalale, pentru ca acolo să ducă o viață somnolentă și mizerabilă, lăsînd în stăpînirea dușmanilor naționalității noastre, centrele orașelor și stradele principale, unde joacă banul din zorĭ pînă într'amurg și dintr'amurg pînă în zori!

Pe aceste strade principale, stabilimentele de petrecere sunt veșnic deschise, și pe cînd Romînii din mahalale dorm somnul lor *impus*, jidanii încarcă și descarcă tejghele peste tejghele de bani!

Deștepte se o dată Romînii, și afle că delegațiunea puterilor într'un Stat nu se poate încredința dușmanilor națiunei. Comerțul și industria sunt cu adevărat niște puteri în Stat, și precum nu se poate încredința unui dușman, comanda oștirei într'un războiu, tot așa comerțul și industria nu se pot lăsa în mînile jidanilor.

Am avut a suferi, timp de mai bine de un veac, dominațiunea grecească, și am scăpat; ei bine, trebuie să scăpăm și de dominațiunea amenințătoare a jidovismului.

Grecii încă au început prin a se impune economicește; și ei, pentru a se însemna pe toate căile, au produs oameni învățați, și i-au chemat din *piatra sacă*, spre a întări rîndurile *danaice* în țara noastră, pentru ca maĭ pe urmă să uzurpe puterea politică. Și *Istoria* ni spune despre atîția greci, carĭ din negustori s'au făcut Domni. Eĭ bine, ce a fost, va mai fi ce s'a făcut se va mai face, dacă noi Romînii vom sta cu mînile în sîn, dacă nu ne vom mișca, pentru a lupta în potriva dușmanului care caută să ne înnădușe, să ne discrediteze în ochii noștri propriĭ.

Dacă **Descartes**, marele filosof francez, a zis: *cogito, ergo sum* (cuget, prin urmare exist), noi încă să zicem: *să ne mișcăm, și aceasta să fie dovada că existăm*!

Pe calea comercială, pe cea industrială, pe cea literară și pe cea politică, să ne mișcăm și să luptăm, căci nu prin alții vom putea obținea emanciparea noastră

Nu e vreme de perdut, dar iarăși, să nu ne grăbim prea tare. Incetul cu încetul mergînd, mai ușor se găsesc mijloncele bune de luptă De grăbnicia Romînului să nu ne plîngem, ci de stăruința îndelungată, ce se cere în marile întreprinderi. Cine pășește iute, de grabă obosește, și noi de obosală eată să ne ferim.

Asemenea, să nu căutăm că Rusia a espulsat pe jidani, și să credem că și noi am avea tot cuvîntul de a face acelaș lucru. Nu, doamne ferește. Aș putea asigura pe ori-cine, că Rusia ar fi *cea dintăi*, care ar alerga să ne puie la rezon, cînd ar vedea că voim a face ca dînsa. Ezemplele statelor mari nu trebuie imitate, fără nicĭ o critică. Franța în timpul războielor religioase din veacul al XVI persecuta pe protestanțĭ în lăuntru, pe teritoriul său și-i încărca de favoruri în celelalte State, dîndu-li ajutor pe sub mînă; acelaș lucru poate face și Rusia astăzi. Ea ne poate cuceri cu ajutorul jidanilor pe cari dînsa i-a espulsat și cari au venit în țara noastră. Căci dacă gonirea violentă a jidanilor din Rusia, n'a produs tulburări acolo, nimene nu ni poate garanta că asemenea fapt nu se va produce nici la noi, și Rusia nu vra să știe cine a dus la revoltă, ea caută să se amestece în revolte, în ape tulburi! Noi să imităm natura, să procedau evolutiv să lucrăm cu mintea.

Cu începere din No. viitor voiu desvolta toate măsurile pașnice, cari trebuiesc luate pentru salvarea naționalității noastre. Rog pe cetitori să mă urmeze cu atențiune.

M. Ronca.

PRĂPASTIA ȚEREI

Pe cînd muncitorul de la țară sufere lipsă, mizerie, nedreptați și multe alte inconveniente provenite din parte unor oameni care sunt mai superiori lor, ce prin ignoranță sau rea voință voesc a-i nimici si a-i împedeca de la ori ce cale de progres.

Pe cînd muncitorul din oraș e stors pănă la măduvă, de toate forsele și mijloacele lui de existență, prin năvălirea jidovimei, pe de o parte ce caută pe toate căile a răpi și cea de pe urmă bucățică de pîne din mîna Romînilor, și pe de altă parte, lipsa de încurajare ce esistă între noi romînii.

Pe cînd în genere se aud strigăte și gemete de suferinți eșite din pepturile a mii de Romîni, pentru nedreptățile și persecuțiile ce le suferim zilnic din toate punctele de vedere.

Representanții națiunei și conducătorii țerei, infiltrați de ambițiuni personale și nesățioși de putere, să încaeră la o luptă înverșunată, de partizi, de coterii politice, de intrigi meschine, căutând a se răsturna unii pe alții, numai și numai pentru a pune mîna pe destinele țerei, spre a'și căpătui cît mai curînd rudele, amicii și servitorii cei mai credincioși, lăsând pe oamenii cei onești în prada mizeriei.

Sunt acum patru ani de zile încheiați, de cînd țara sufere atîtea sfrămîntări, atîtea svârcolire și atîtea răstunări de guverne; în cît astăzĭ am ajuns pănă acolo, ca să ne culcăm cu un guvern și să ne sculăm cu altul; din care causă poporul este condamnat să suporteze toate greutățile și neglijența legilor, ce se cauzază prin aceste sfrămîntări.

Oare aceste dese schimbări de guvern, aceste intrigi și coterii politice ce se petrec sub ochii noștri, din causa neînțelegerii de la ciolan între politiciani, aduc ele vre un bine țerei sau poporului romîn?

Nu! de o mie de ori nu!!... ci din contra, ele cauzază cel mai mare rău țerei întregi și în special poporului muncitor, căci din toate aceste neînțelegiri a romînilor, profită străinii, după cum zice proverbul: *cînd doi se bat al treilea cîștigă*.

Deci cînd conducătorii țerei se află în momentele de turburare estremă, cînd represen-

tanţii naţiunei nu se pot împaca de la sacul cu grăunţă, este evident că în acel interval, nu mai pot avea şi grija celor ce se află într'o departare oare care de dînşii, şi mai cu samă ştiind că subalternii lor le va ţinea locul; dar din nenorocire şi aceştia la rîndul lor, nu fac de cît tot aceia ce fac şefii.

Ei bine dar, care este datoria noastră a democraţiei romîne, în asemenea cazuri de destrăbălare, şi de luptă neîntreruptă, dintre politicianii ce pănă astăzi ne au asurzit auzul, cu cuvintele de fericire şi de îmbunătăţirea soartei poporului romîn?!..

Singurul mijloc de îndreptăre, şi remediul cel mai nimerit de aplicat în contra unor nesăşioşi de putere ce să îngrijesc numai de interesele lor personale, stă in mîna poporului, şi el este dator, a scapa ţara de toate aceste suferinţi pe care astăzi le suportăm.

Căci care este răul cel mai mare într'o ţară, de cît cînd esistă neînţelegeri între cîrmuitori; toate afacerile stau în stagnaţie şi nici un pas nu se poate face spre progres.

De datoria poporului dar este, de a înfiera pe toţi acei destrăbălaţi care 'şi bat joc de destinele ţărei şi nu se gîndesc un moment, de a lucra pentru fericirea şi progresul ţărei întregi şi care ţin în loc ori ce mişcare, făcênd intrigi de culise şi urmărind de a pune mîna pe ciolanul care e mai mare.

Pentru binele general trebue, ca cîrmuitorii ţărei să fie oameni onești, cu durere de iuimă pentru ţară şi naţionalitate, şi să le lipsască ori ce idee de lăcomie, de ambiţiuni personale, de mărire şi alte; căutând a'şi întrebuinţa timpul cu cea mai mare activitate în lucrări şi discuţiuni folositoare întregei ţeri.

INFORMAŢIUNI

Aflăm că marele Agă din Târgul Frumos d. B·udea neglijază foarte mult de misiunea ce i s'a incredinţat. Căci pe lângă serviciul de poliţian, se mai ocupă cu samsarlâcul de cai, cu negoţul de grâu, de popuşoi, ovăs, incât cu acest negoţ ce'l face prin diferite oraşe, timpul nu'i permite de a·i căuta de serviciul poliţiei, ci face act de presenţă numai câte de 3—4 ori pe lună, lăsând în timpul absenţei sale ori ce afaceri pe mâna subalternilor săi, şi nici nui pasă de nimeni.

Iată ce vra să zică un om care poate avea o propre puternică, în ori ce moment paralizază interesele unui oraş intreg fără nici o frică.

Dacă d. prefect de judeţ ar fi un partizan al dreptăţei, ar trebui ca se lese pe acest om in pace să'şi caute de comerţ, să nu'l mai impovorez şi cu sarcina de poliţiau, care îi aduce prea mic avantaj pe lângă comerţul ce'l intreprinde.

Atragem atenţiunea onor. direcţuni generale de tutunu, că necontenit primim reclamaţiuni de la cetăţeni că tutunul cu care ne indoapă fabrica din localitate, este de ne mai suferit. Pacurile nu conţin nici de cum greutatea cerută, şi pe lângă că e o calitate proastă in ele, apoi pe jumatate sunt umplute cu colb, in cât bieţii consumatori mai bine ar svârli bani care îi dau pe tutun.

Şi la ori ce observaţie directorul facricei se face mut şi surd şi nu vrea să eie nici o dispositie de indreptarea răului, vom reveni.

Suntem informaţi că jidanul Smil Stein de profesiune telal, este insărcicu misiunea de a aduna bani de pe la pitarii evrei şi se-i distribui comisarilor comunali, pentru a nu li se face control la pâne, ci a fi lasaţi in pace să facă pânea şi s'o vânză după placul lor cum se vinde in piete şi la pitării.

Dacă aceasta este un adevăr pe care noi îl credem, fiind că să găsesc funcţionari capabil de ast fel de lucruri, intrebăm pe onor. administraţia comunală, care este datoria sa, dacă nu aceia de a veghea ne-adormit asupra subaltenilor, că să nu dispoae publicul cu pungaşii?.

Suntem siguri că cei care vor fi inspiraţi de dreptate, nu vor lăsa lucrurile baltă, ci vor pedepsi după cum merită pe vinovaţi.

Printr'un numer trecut al ziarului nostru am atras atenţiunea onor. direcţiunei a depositului de tutun din localitate, cum că în strada Ipsilant No. 7 se află un jidan crâşmar cara ţine şi tutun de vênzare.

Ne miră foarte mult cum nici până astăzi nu s'a ridicat dreptul acelui evreu de a mai vinde tutun, ci îşi esercita misiunea nesuparat de nimeni.

Rugăm pe onor. direcţiune generală să ne răspundă, dacă legea tutunului mai e în vigoare sau nu, ca să nu publicăm nesactităţi la adresa unor oameni ce nu pot fi culpabili.

Ni se comunică din sorginte sigură, că Mihai Antoniu călăreţ de gardişti care actualmente ţine şi loc de comisar comunal la piaţa Nicolina, unde face mai multe ghişeftării, şi necuviinţ in timpul serviciului; in sara de 30 Noembrie sau primblat de la oarele 7 până pe la oarele 3 de noapte, pe dinaintea debitului d-lui Gh. Marino din tataraşi disp. V, care se afiă in vecinatate cu domiciliul seu.

După ce au văzut că bătrânul sau dus în casă să se culce lăsând lampa mică in debit, Antoniu după un scurt interval crezând că Marino doarme, au luat un petroi mare, cu care apropiinduse de fereastra debitului, lau repezit cu atâta forsă in cât au ajuns in odaea unde dormea bătrânul cu soţiea sa, cu scop de a atenta la viaţa lor.

Toate mişcările lui Antoniu au fost observate de serjentul de punct, fără a fi văzut de el şi când bătrânul Marino au eşit afară speriat, serjentul ia comunicat totul; şi in urmă fugisă in casă spre a se ascunde.

Iată ce fel de oameni cinstiţi sunt insărcinaţi cu misiunea, de a dirija afacerile cetăţenilor onești, la acăror viaţa caută să atenteze.

Avis tot administraţiei comunale.

Evreul Kaizer Herman de profisie lucrător tipograf fiind inscris pe lista de recrutare, la dispărţirea III-a, umblă val-vârtej, pentru aş, procura un act de meopie ca se poată scapa de sorţi. Voim a şti insă dacă acest evreu este meop, cum poate lucra tipografia, unde să cere niște vederi foarte agere?

Această şărlătănie jidovească nu e de cât un mijioc de scapare, şi am ruga pe onor. comisiune insărcinată cu misiunea de control a recruţilor, să nu i-a in consideraţie toate actele falşe a jidanilor, procurate cu vicleşug.

Se zice că onor d-nu Nazone Redactorul reposatei „Tocila“, ar fi mâncat o papară in restaurantul lui Mendel din strada Unirea în noaptea de 30 Noembri. Uni susţin că ar fi eşit de acolo cu capul şi nasul deranjate. Regretele noastre pentru nasul lui Nazone!

Intrun numer al tocilei d-lui zicea că voeşte să tocească dinţii antisemiţilor, dar vedem că Ieşenii i-a tocit nasul.... mai bine nu mai venea.

Aflăm cu plăcere că absolventul din şcoala comunală de meseri Vasile Soloveanu, a luat iniţiativa pentru a forma o musică instrumentală (fanfară) compusă numai din absolvenţii acestei şcoli. Fapta este lăudabilă şi de mare importanţă pentru sermanul nostru oraş, care nu are de cât o singură musică, adică aceia a rigimentului Stefan cel Mare, felicitările noastre d-lui Soloveanu şi tuturor absolvenţilor şi li dorim din toată inima un strălucit succes.

Ce este al omului trebue să i se dee.

Aşa de exemplu in mai multe numere am arata nemulţumirile ce ni s'a causat atît nouă cît şi abonaţilor noştri, de către diferiţi impărţitori poştali, prin nedestribuirea regulată a ziarului. Acuma insă fiind convinşi de activitatea şi esactitate cu care îşi indeplineşte datoriea de sericiu impărţitorul Rotariu, îi atribuim laudele meritate, şi am dori ca fiecare impărţitor să'şi indeplinescă datoria in conştiinţă aşa după cum acest om îşi intelege interesul misiunei cu care este insărcinat.

Pentru cetitorii Răfuielei. Recomandăm cetitorilor noştri doue broşuri foarte interesante, in chestia evreiască; una este cea a d-lui D. F. Caian, prof. Focşani, alta a d-lui N. C. Săruleanu prof. Ploeşti, (vezi bibliografia). Despre cea scrisă de d. Caian garantăm noi, iar depre cea scrisă de Săruleanu, ziarul jidovesc **Egalitatea** ne scuteşte de răspundere. prin acea că o numeşte *foarte infectă. Qui aures habet audiat,* qui oculos, videat!

Se ştie că Asimilatul patriot român Şaraga, până în present na avut spre vânzare bucăţi de musică pentru voci şi piano, dar acuma de când s'a mutat in coastele magasinului Cosma, a inceput a vinde şi bucăţi musicale; concurenţa e liberă vor striga d-nii Nădejde, Panu et companiea, se înţelege că e liberă vom respunde şi noi, mai ales când e vorba de a ruina pe un român.

D-lui I. N. ROMAN

Mahalagismele şi micul pamflet din localitate.

Curios titlu veţi zice, şi aveţi dreptate!.... chiar eu singur care l'am culeş, zic că e curios, dar fiind că n'am găsit altul mă veţi ierta şi'l veţi primi pe acesta.

Acuma vroiţi esplicaţii?.. la moment!...

D-nul Roman e primul redactor al ziarului *Drapelul*, micul pamflet din localitate e foiţa *Răfuiala*, şi mahalagisme numeşte d. Roman, tot ce e scris în numitul pamflet.... acum cred că v'am esplicat onor. cetitori şi amabile cetitoare, şi nu mi-a mai remas alt ceva de cît să vin la fapt.

Motivul (căci este un motiv) pentru care d. Roman ne gratifică cu epitetele de mai sus, este fiind că un corespondent al nostru într'o scrisoare către d-lui, l'ar fi numit jidano-fil, şi automatul d-lui I. C. Brătianu. După mine rău face d. Roman că se supără pentru aşa puţin lucru, eu cred din contra, căci dacă noi nu ne supărăm de loc pe d-lui cînd ne face mahalagii şi pamfletari fiind că aşa şi este, prin urmare nici d-lui nu trebue să se supere pe noi cînd îi spunem că este jidano-fiil şi automatul d-lui I. C. Brătianu. căci prin aceasta probează că d-lui să revoltă în contra sfîntului adevăr.

Apoi dacă noi n'am avut fericirea de a fi născuţi în palat, după cum poate a fost născut d. Roman, ci ne-am născut la mahala, cred că ne va fi ertat a debita mahalagismе fără ca onor. d. Redactor al ziarului Drapelul, să se simtă atins în echizonul seu de aristocrat. Dar la urma urmei parcă numai niste mahalagii ca noi te numeşte jidano-fil d-le Roman?.... oameni mai cu vază de cît noi păcătoşii, te-au numit redactorul gazetei lui „Alter Boghen" şi cînd ai vroit a protesta, respînditul ziar „Voinţa Naţională" ţi-a închis uşa în nas, arătându-ţi prin aceasta cea mai crudă desaprobare.

Din toate cele zise mai sus, conchidem d-le Roman, că ai avut dreptate cînd ai zis că Răfuiala e un pamflet, de cît ai uitat să adaugi că e un pamflet românesc, şi deosebirea între Răfuiala şi Drapelul este aceasta; pe cînd Răfuiala e un mic pamflet românesc, Drapelul din contra este un mare pamflet jidovesc!.....

Şi acum d-le Roman după ce ne-am esplicat, poţi se taci şi să nu mai răspunzi, după cum chiar singur ai zis'o în ziarul adevărul de la 27 Noembre.

Pamfletarul de la Brădăţel.

NU MAI SUNT!

Nu mai sunt azi oameni care
Să se ţină de cuvînt
Ci reptile amăgitoare
Fără scrupul—fluieră vînt.

Să nu mai aibi azi credinţă
Pe onoarea nimărui
Căci sunt orbi la suferinţă
Te nutreşte cu minciuni.

Vai! sunt surzi la ori-ce durere
Nu vor să ştie de nevoi
Şi infamia nu mai piere
Ci a venit vremea de-apoi!!...

CRONICA

Fericirele Iaşului

De multă suparare
Ce acuma m'a cuprins
Voeam cu 'nverşunare
Ca să mă las de scris.
Cobza voeam acuma
In cui să mi-o anin
Să nu mai rîd de nimeni
Şi nici să mai suspin.
Dar zisau nu ştiu cine
Intr'o de mult poveste
Nu'i după cum vra omul
Ci!.... Domnu porunceşte.
Aşa şi mie astăzi
Onor domn Redactor
M'a pus fără de voe
Să cînt niţel de dor.
Şi dându-mi nişte versuri
Ce i-a venit prin poştă
Mi-a zis să'i fac o cronică
Căci doar bani nu mă costă.
Am pus mîna pe ele
Puţin le-am îndreptat
Dar foarte mult, pe cinste
Vă spun c'am prescurtat.
Şi eată şi cuprinsul
Acelor versurele
Ce mi-a turburat somnul
Şi visurile mele.
. . . . . .
. . . . . .
Onorată Răfuială
Te rog scoate la iveală
Pe cei ce s'a fost ivit
C'un program făgăduit.
Pentru Iaşi să facă multe
S'ajungă un oraş de frunte
Dar în consiliul trecut
Ei nimică n'au făcut.
Ci zilişoare întregi
A vorbit numai poveşti
Despre gaz aeriform
De casa Jorj şi Doulon.
A discutat toţi cu sete
A fost şi şedinţi secrete
Ear bietul domn primar
Atunci a prins mult amar.
Ba le-a făcut chiar şi morală
Să nu se'ntîmple păruială
Uite vezi de ce s'apucă
Despre apă nu s'ocupă.
Pânea, carnea s'a scumpit
Şi poporu a sărăcit!. ..
Acum văd cum ne-a 'nşelat
După ce votu le-am dat
Dar vom deschide ochii 'n zece
Şi n'om mai cădea în mreje.

Un cetăţean.

Pentru conformitate, *De la Brădăţel*

SCOALA DE MESSERII

(Urmare)

Am început a desvolta chestiunea scoalei de messerii, tratată în ziarul nostru No. 9, în care am zis, că secţiunele trebuesc prefăcute în *ateliere fabrici* şi eată pentru ce.

Pentru că starea ei actuală nu este la nivelul sistemelor celor din Germania, Austria sau Francia; unde lumea industrială nu lucrează numai perfecţionarea lucrului, ci au lucrat şi lucrează spre a'şi perfecţiona instrumentele cu care vor lucra perfecţia lucrului, înlocuind tot odată şi forsa omenească. Căci un lucru la care mai înainte trebuiau 10 lucrători, astăzi cu instrumentele nouă, se întrebuinţază numai unul, lucrând tot odată repede şi cu acurateţă, de unde resultă eftinătatea şi concurenţa făbricatelor.

Prin urmare în statul nostru se lucrează cu instrumente de sistemul vechi, atît prin scolile de messerii, cît şi meşeriaşii particulari din ţară, de unde vine causa că sunt concuraţi, şi astfel cea mai mare parte formează sumi de meseriaşi proletari.

Tot reul pleacă din acest punct de vedere, că statul nu a luat şi nici nu se gîndeşte să eie Măsuri, ca scoalele de messerii să se organizeze bine, ca să fie la nivelul celor din străinătate, aseminea nu să gîndeşte la o îmbunătăţire a soartei meseriaşilor absolvenţi, căci industria este viaţa popoarelor de care guvernul trebue să se îngrijască.

Avem ca esemplu ţările străine ca Francia, Austria, Anglia, care sunt la nivelul ştiinţelor industriei, unde lucrează numai cu maşini şi aparate, cum am zis mai sus, dar noi romînii astăzi suntem de tot înapoi.

Pentru îndreptarea acestui rău, trebue ca în toate scoalele de meserii din ţară, să se introducă instrumente de sistemul nou; eară elevii să înveţe a fabrica obiecte în cantităţi cît de mari, şi nici cum a lucra cîte o bucăţică de lucru, cu care trece timp de 7—8 zile şi din vînzarea cărui obiect nu se aduce ni un profit.

Sistemul învăţămîntului de meserii cum e astăzi, şi cum a fost în trecut, nici odată nu va corespunde progresului artelor şi meseriilor din străinătate, de vreme ce în scoalele noastre meseriile să lucrează de bună voe (a fi sau n'a fi) în puţine oare de lucru, după cum sunt programele lor; în cît se aseamănă unor distracţii particulare, în realitate însă nimic serios.

FABULA

Osiea ne unsă

Şasă boi odată la un deal urcau
Un car cu povoară şi grozav suflau.
Cărăuşul cu biuciu plesnea neîncetat;
Dar părea că carul este 'npedecat.
Greutatea mare la car o făcea
O osie care grozav scîrţia.
Ca să înceteze sgomotul cumplit,
De care tot sătul era ameţit,
Un om dintr'o casă ese de odată
Zice să stia carul şi s'apucă 'ndată,
Osia s'o ungă; apoi carul greu,
Fără greutate luă drumul seu.

Vai! dar cîte osii, cu ochi şi cu gură
Pe buget gramadă, cer mereu untură!
Postulanţi, miniştri, oratori. avocaţi,
Burte hemesite, politici înfocaţi,
Să 'ntrec a promite fericiri în ţară
Şi cu toţi în urmă o fac de ocară!

Vă rog d'aste vorbe nu vă supăraţi,
Domnitori ai ţării, străini înfumuraţi.
Şi daţi Romîni unsoare, pentru Dumnezeu
Căci vă iau ş'auzul scîrţîind mereu.

V. G. Sioa.

RECTIFICARE

In poesia din numărul trecut a d-lui Meteor întitulată „Vênt de earnă", s'a făcut greşală de tipar rîndul al patrulea din strofa întăi zicêndu-se „ţi-a tăiat firul vieţii" in loc de „ţi-a tăiat firul existenţei".

Cofetăria Naţională

TANASE IONESCU

Strada de Sus No. 121.

Asortată cu tot feliul de bomboane a la Paris, prăjituri şi dulceţuri, cu preţ moderat. Tot în acel local se află şi debit de Tutun.

Ocasiune rară

De vînzare una maşină de cusut ori ce fel de lucru, începênd de la lingeria cea mai fină şi până la pielea cea mai groasă. Sistem cu totul nou şi care n'au fost întrebuinţată de cît două luni. Preţul foarte avantajos.

Pentru informaţiuni, a se adresa la redacţia cestui ziar.

Iaşi.—Tipografia Petru C. Popovcii.